

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 218.221 van 28 februari 2012
in de zaak A. 203.657/IX-7548

In zake : Jacques MATTHYS
wonend te 9040 Gent
Alfons Braeckmanlaan 155
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
staatssecretaris voor Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van:
 1. het niet geformaliseerd besluit van de staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Diensten om de geldingskracht van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 betreffende de aanwijzing van tweetalig adjuncten bij wijze van overgangsmaatregel in de centrale diensten van de federale overheidsdiensten niet te verlengen;
 2. de instructie van de voorzitter van de federale overheidsdienst P&O van 12 januari 2012 aan onder meer de directeur van de stafdienst Personeel & Organisatie van de federale overheidsdienst Justitie waarin wordt gesteld dat het voornoemde koninklijk besluit niet wordt verlengd en dat er bijgevolg geen reglementaire basis meer is om de voormalige tweetalig adjuncten te betalen in

een hogere klasse noch om de premie voor de taaladjuncten van 5784,82 euro nog verder uit te betalen;

3. de instructie van de federale overheidsdienst Justitie aan de federale overheidsdienst Financiën om de voornoemde uitbetalingen stop te zetten;
4. de uitvoering die aan die instructie werd gegeven door de federale overheidsdienst Financiën;
5. alle andere handelingen die het gevolg zijn van de beslissing vermeld in de punten 1 tot 4.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 februari 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Ingevolge de aanpassing van de Bestuursstaalwet door de wet van 12 juni 2002 aan de invoering van de managementstructuren in de FOD's werd het systeem van de aanstellingen van de taaladjuncten, zoals dat voordien bestond, ongedaan gemaakt. Het nieuwe artikel 43ter, § 7, van de Bestuursstaalwet bepaalt dat de houders van een managementfunctie zelf blijf moeten geven van een functionele tweetaligheid die zij moeten bewijzen door het slagen voor daartoe door Selor ingerichte taalexamens, betreffende enerzijds de functionele kennis vereist om anderen te kunnen evalueren en anderzijds de functionele kennis vereist voor de uitoefening van taken die de eenheid in de rechtspraak moeten verzekeren. Krachtens artikel 70 van de Bestuursstaalwet moet artikel 43ter, § 7, in werking gesteld worden door de Koning.

Artikel 43ter, § 8, van de Bestuursstaalwet bepaalt dat de Koning overgangsmaatregelen vaststelt voor de ambtenaren die in dienst zijn op de datum waarop dat artikel in werking treedt. Die overgangsmaatregelen kunnen evenwel niet langer duren dan vijf jaar te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van § 7 van het voormelde artikel 43ter.

Artikel 43ter, § 7, is nog niet in werking gesteld. De mandaathouders zijn derhalve vooralsnog niet in de mogelijkheid om hun functionele tweetaligheid te bewijzen.

Voor de tussenperiode bepaalt artikel 43ter, § 7, laatste lid, van de Bestuursstaalwet wel dat tot aan de inwerkingtreding van die paragraaf de kennis van de tweede taal, die door die paragraaf wordt vereist, ook kan worden bewezen door het slagen voor het examen vermeld in artikel 43, § 3, derde lid, dat is het taalexamen dat toegang geeft tot het tweetalig kader in de centrale diensten van het bestuur.

3.2. Om er voor te zorgen dat ook de andere managers die dat examen van tweetaligheid niet afgelegd hebben konden functioneren conform de vereisten van de taalwetgeving, is bij koninklijk besluit van 16 mei 2003 de functie van taaladjunct tijdelijk opnieuw ingevoerd en wordt, uiterlijk tot effectief in elke FOD artikel 43ter, § 7, zesde lid, is uitgevoerd, -dit is de vaststelling bij koninklijk besluit van de functies die de eenheid in de rechtspraak verzekeren-, aan de houder van een managementfunctie -1 die niet de vereiste taalkennis bewezen heeft een tweetalig adjunct toegevoegd tot hij die kennis bewezen heeft. De adjunct wordt daarvoor vergoed.

Dat koninklijk besluit was bedoeld als overgangsmaatregel zodat de einddatum van de werking van dit besluit was bepaald op 31 december 2004. Omdat de inwerkingtreding van artikel 43ter, § 7, uitbleef werd de werking van het koninklijk besluit verschillende malen verlengd, de laatste maal bij koninklijk besluit van 26 mei 2011, tot 31 december 2011.

3.3. Uit een persbericht van 11 januari 2012 blijkt dat de staatssecretaris voor het Openbaar Ambt de houders van mandaatfuncties zal vragen hun kennis van de tweede taal te bewijzen en dat hij het koninklijk besluit van 16 mei 2003 niet wil verlengen. Aan die mededeling blijkt door de administratie gevolg te zijn gegeven in die zin dat de vergoeding die aan de verzoeker als tweetalig adjunct werd uitbetaald werd stopgezet.

3.4. Het is tegen het niet verlengen van het voornoemde koninklijk besluit van 16 mei 2003 en de uitvoering die dat besluit binnen de administratie gekregen heeft dat verzoekers beroep is gericht.

IV. Bevoegdheid van de Raad van State en de ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt desbetreffend een aantal excepties op.

5. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over deze excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor de schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

7. De verzoeker onderbouwt zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“Door deze handelingen kan verzoeker sinds 1 januari 2012 plotseling zijn opdracht van tweetalig adjunct niet meer op wettelijke wijze vervullen waardoor hij, met ingang van dezelfde datum,

- moet vaststellen dat het functioneren van het Bestuur in gevaar wordt gebracht wat onder meer voor verzoeker, die altijd zeer begaan is geweest met de goede werking van het Bestuur, een doorn in het oog is en wat voor hem bijgevolg een onmiddellijk moreel nadeel meebrengt;
- in de feiten zijn functie heeft verloren;
- zijn positie tegenover en zijn relatie met enerzijds zijn collegae en anderzijds de houder van de managementfunctie die hij bijstaat onzeker en verstoord ziet;
- reputatieschade oploopt en hij verplicht wordt om telkens opnieuw uit te leggen dat de toestand niet het gevolg is van een tuchtstraf;
- zijn maandwedde met een niet verwaarloos[baar] bedrag ziet verminderen wat evenzo een invloed zal hebben op de berekening van zijn pensioen waardoor de periode van de lagere wedde zo kort mogelijk moet worden

gehouden en verzoekers keuzemogelijkheden over de duur van zijn loopbaan bij de FOD Justitie worden verminderd wat gelet op zijn leeftijd (58 jaar sinds 11 december 2011) zeer belangrijk is;

Het gevaar is bijzonder groot dat het voortbestaan van deze toestand tijdens de rechtspleging voor de Raad van State, die verscheidene jaren kan duren, het al bestaande ernstig nadeel nog in grote mate zal vergroten. Zoals al is aangetoond bestaat dit onmiddellijk en aanhoudend nadeel niet alleen voor verzoeker maar voor al degenen ten aanzien van wie het juridisch vacuum is geschapen”.

8. De verwerende partij betwist het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoeker omdat hij desbetreffend geen enkel stuk voorlegt, het aangevoerde nadeel niet persoonlijk is, het moreel nadeel in beginsel geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel oplevert, de verzoeker zijn functie als tweetalig adjunct behoudt, enkel zijn maandelijkse vergoeding valt weg, de relatie tussen de verzoeker en zijn collega's niet wordt verstoord, nu hij zijn functie nog kan uitoefenen, de verzoeker geen reputatieschade lijdt en het gering weddeverlies geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. Ten slotte stelt de verwerende partij dat de procedure tot nietigverklaring nog soelaas kan bieden.

Beoordeling

9. De verzoeker wijst op het ontwrichten van de bestuurlijke werking. Dit is evenwel geen nadeel dat hem persoonlijk treft. Hij kan daarin geen materieel noch moreel nadeel voor hemzelf onderkennen.

De verzoeker voert voorts aan dat hij “in de feiten zijn functie heeft verloren”. Dat standpunt is correct en de situatie van de verzoeker wordt daarmee verslechterd, maar dit is het gevolg van de nieuwe opstelling om in het algemeen het systeem van de taaladjuncten bij de FOD's niet te verlengen en heeft niets te maken met een verwijt aan de persoon van de verzoeker. De verzoeker toont niet aan dat het nadeel dat hij wegens die nieuwe opstelling ondergaat ernstig is in de zin dat de maatregel hem meer treft dan de andere betrokkenen, noch dat dit nadeel onherstelbaar is. Daarbij dient ook rekening gehouden te worden met het gegeven dat de functie van taaladjunct, zoals de verzoeker die vervulde, essentieel

tijdelijk was, met name bedoeld als overgangsmaatregel in de zin van artikel 43ter, § 8, van de Bestuursstaalwet en dat hij bijgevolg van meet af aan wist dat er een einde zou komen aan zijn functie van taaladjunct. Hetzelfde geldt voor het argument van de verzoeker dat hij wegens de beslissingen waartegen hij zich verzet in een andere relatie komt te staan met zijn oversten en met zijn collega's.

De verzoeker ziet reputatieschade ontstaan, onder meer omdat hij nu aan zijn collega's zal moeten uitleggen dat de nieuwe toestand waarin hij belandt niet het gevolg is van een tuchtstraf. Daartegen dient te worden ingebracht dat de bestreden beslissingen, die de neerslag zijn van een algemene regeling, de reputatie van de verzoeker in geen dele in het gedrang brengen. Zouden derden in de nieuwe situatie een tuchtstraf lezen, dan gaat het om een onterechte perceptie en vindt het nadeel zijn grondslag niet in de bestreden beslissingen.

De verzoeker verwijst naar het verlies van een maandelijkse vergoeding die gevolgen heeft voor zijn wedde en de berekening van zijn pensioen. Daarmee voert hij een financieel nadeel aan dat niet moeilijk te herstellen is, aangezien de verzoeker niet aantoont dat hij met het derven van de vergoeding van taaladjunct onmiddellijk in een preciaire financiële toestand verzeilt, noch dat het bedrag van zijn pensioen niet te gelegener tijd correct herberekend zal kunnen worden in functie van het rechtsherstel dat aan een eventueel vernietigingsarrest gegeven zal moeten worden.

De verzoeker verwijst ook nog naar de lange duur van de procedure bij de Raad van State, maar dit is geen nadeel dat verbonden is met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen nadeel, dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregelen kan rechtvaardigen, is niet aangetoond.

10. Bijgevolg is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden van het voornoemde artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche